

Христина

Я! Вие сериозно ли говорите?

Д-ръ Кондовъ

Да, съвсемъ сериозно.

Христина

Сериозно? Сериозно! Значи, всичко, каквото ми казахте, било лъжа? Че сте ме обичали — лъжа? Че сме сгодени — лъжа? Какъ може да вършите такова нѣщо! Че вие ме правите нещастна, вие ме убивате (Плаче). Докторе, кажете, че се шегувате. Шегувате се, нали?

Д-ръ Кондовъ

Не, не се шегувамъ. Дайте ми пръстена.

Христина

Ахъ, Боже, ами сега... ами сега... Де да отида, какво да правя... какво ще стане съ мене... (Плаче)

Фанка (притичва се къмъ нея)

Христино, моля ти се...

Христина

Ахъ, майчице, умирамъ, умирамъ... ахъ лошо ми е... ахъ... (Пада на канапето въ ржцетъ на Фанка).